

FRANKFORT, den 25. November.

Brieven uit Zante melden, dat Goura, de Grieksche bevelhebber der citadel van Athene, bij eenen uifval gesneveld is. Men verzekert, dat er middel is gevonden om 1500 man verscha troepen in de citadel te brengen. Crisiotti is de opvolger van Goura.

PETERSBURG, den 14. November.

Men heeft heden de volgende berigten der armee van Georgie, van den 22. October jl.: — Na de Aras te zijn overgetrokken, zijn de troepen van Abbas Mirza naar het binnenland der Perzische provincie van Karadag teruggetrokken, en konden niets ondernemen. Bij Erivan, waar de vijand door den generaal majoor Davydoff teruggedreven werd, had hij zich niet meer vertoond. — De Schah van Perzie bevond zich steeds in de stad Agar, waar zich Abbas Mirza bij hem gevoegd had. Zijn leger liep uiteen en was in de grootste wanorde. De Schah deed zijn best om een nieuw leger te verzamelen, maar alleen om zich te verdedigen. De Perzische troepen lijden veel door gebrek aan levensmiddelen. In de Russische provincie Karabag, welke de vijand geheel ontruimd had, is de rust hersteld. In Daghestan bleven de voornaamste volkstammen getrouw aan Rusland. Een der zonen van den Schah, Ali-Nachij-Mirza, die, bij den eersten inval der Perzen, op ons grondgebied was doorgedrongen, met oogmerk om onze provincien langs de Kaspische zee in opstand te brengen, bevond zich, nog in de geborgen tusschen de landen van Schirvan en Daghestan. Na den vrede en de orde in het zuidelijke gedeelte van Georgie hersteld te hebben, verzamelde de generaal Yermoloff, ten einde aan dien kant werkzaam te zijn, een korps troepen op de Arpatshaj en was voornemens, aan het hoofd dezer troepen, door Cachetie, Tchari en Noucha, naar de provincie Schirvan te trekken, om de zwakke overblijfsels der Perzische troepen, die zich aldaar nog vertoonden, te verjagen, en, zoo zij niet ijlings de vlugt namen, hun den aftogt geheel af te snijden. Men verzekerde, dat Abbas-Mirza, ten einde de Khans onder zijne orders schrik aan te jagen, de militaire opperhoofden had laten ophangen, die na het eerste gevecht van de Chamhora, in Elisabethpol met 5000 man waren geslagen, doch aldaar geen weerstand geboden hadden, en dra zij onze troepen zagen de vlugt hadden genomen.

ROME, den 11. November.

De graaf de Celles, buitengewoon ambassadeur van Z. M. den Koning der Nederlanden bij den Heiligen Stoel, is eergisteren alhier aangekomen.

LONDEN, den 21. November.

De Koning heeft in persoon het Parlement geopend met de volgende aanspraak:

» *Mijlords en Heeren*, ik heb u thans bijeengeroepen, bijzonderlijk om u kennis te geven van den maatregel, dien ik noodig geoordeeld heb in de maand September te nemen, omtrent het toelaten in de havens van het Vereenigd Koningrijk van zekere soorten van vreemde granen, die ten volgens de wet niet mochten ingevoerd worden.

» Ik heb bevolen, dat een afschrift van het bevel, in den Raad te dier gelegenheid uitgevaardigd, u voorgelegd zal worden, en ik vertrouw, dat gij genoegzame redenen zult vinden tot het geven uwer bekrachtiging aan de bepalingen van dit bevel en tot het ten uitvoer brengen van dezelve.

» Het is mij ten hoogsten aangenaam, u te kunnen berigten, dat de hoop, bij het sluiten van het vorige parlement geuit, betrekkelijk het eindigen van den oorlog in het gebied der Birmanen, is vervuld, en de vrede aldaar gesloten is, zeer tot eer der Britsche wapenen en tot die der raadsheden van het Britsche bestuur in Indie.

» Ik blijf van alle vreemde mogendheden verzekering ontvangen van derzelver ernstig verlangen om de bestaande betrekkingen van vrede en goede verstandhouding aan te kweeken.

» Ik wende, zoo alleen, als onder medewerking mijner bondgenooten, steeds alle zorgen aan, om den voortgang van plaats hebbende vijandelijkeheden te stuiten, alsmede om het verstoren van den vrede in verschillende deelen der wereld te beletten.

» *Heeren van het Huis der Gemeenten*, ik heb bevolen, dat de bepalingen der inkomsten en uitgaven voor het aanstaande jaar opgesteld en te behoorlijker tijd aan u aangeboden zullen worden.

» Dezelven zorgen, dat daarbij zoo veel op zuinigheid gelet worde als de behoefte van de openbare dienst zullen toelaten.

» De rampen, welke den handeldrijvenden en fabriek-stand gedurende de twaalf maanden overkomen zijn, hebben invloed gehad op eenige belangrijke takken der inkomsten. Ik heb echter het genoegzen u te berigten, dat er geene zoodanige vermindering plaats heeft gehad in het binnenlandsch vertier des Rijks, om te kunnen vermoeden, dat de groote bronnen van onzen rijkdom en welvaart hebben geleden.

» *Mijlords en Heeren*, ik heb een levendig deel genomen in de ongelukken, die sedert eenigen tijd de fabriek-plaatsen van dit land zoo gevoelig hebben getroffen.

» Ik heb met groot genoegzen het voorbeeldig geduld opgemerkt, waarmede dat lijden gedragen is.

» De staat van druk in welchen de koophandel en de fabrieken des lands verkeerd hebben, is langzamer verminderd, dan ik reden dacht te hebben van te voorspellen. Maar ik verwacht stellig, dat die vermindering blijft voortgaan en dat het tijdstip niet verwijderd is, wanneer, onder den zegen der Goddelijke Voorzienigheid, de handel en nijverheid van het Vereenigd Koningrijk derzelver gewone levendigheid zullen hebben herkegen.

GRONINGEN, den 23. November.

In de afgelopen week, van den 17. dezer tot heden avond, zijn alhier 85 menschen overleden. Het getal is dus aanzienlijk minder, dan in de vorige weken. De aard der ziekte schijnt geheel ten goeden veranderd en derzelve voortgang gestuit te zijn; het voorbeeld athans, dat iemand, tot dus verre geheel gezond gebleven zijnde, door de ziekte wordt aangetast, ziet men hoe langer hoe zeldzamer; dat echter het getal zieken weinig afneemt en de sterfte ook nog zoo aanmerkelijk is, moet hoofdzakelijk aan het weder instorten van pas genezenen of half herstelden worden toegeschreven. Tot dus verre hebben de zoodanigen, die door de heerachende ziekte bezocht waren, dezelve bezwaarlijk geheel kunnen overwinnen, en sukkelten nog steeds voort, hetwelk vermoedelijk niet zal ophouden, voor dat een stevig winter-weder ons van die rampspoedige kwaal verlost. De behoeften zijn zeer groot, en het vooruitzicht in de toekomst voor duizenden hoogst zorgelijk. Dit behoeft waarlijk geene nadere uitlegging, wanneer men bedenkt, dat de bevolking dezer stad voor de heerschende ziekte bedroeg ruim 28,000 zielen, en er zich nu omtrent 12,000 ingezetenen aan de commissie, alhier gevestigd ten voordeele van degenen, die niet door eenig armenbestuur worden gealimenteerd, hebben aangegeven, ten einde gedurende dezer winter eenigen onderstand te erlangen, en men daar bij voegt de armen, die door de onderscheidene diakonien worden bedeed, en door elkander op 2100 geschat worden. Hoe gering is nu niet het aantal van hen, die geene ondersteuning behoeven, waar van misschen de eene heeft zelf alle zeilen moet bijzetten, om aan den kost te komen, (want de spaarpenning, opgegaard om den wintervoorraad op te slaan, is bij velen door de behoeften der ziekte verdwenen,) of ten minsten aan geene anderen kunnen mededeelen, zonder gevaar van zelf gebrek te zullen lijden. Groot is dus de nood, doch groot is ook de milddadigheid der Nederlanders, waarvan wij reeds zoo veel hebben medegedeeld.

— Burgemeester en Wethouders dezer stad hebben voorloopig de kerkhoven bij de Martini-Deer A-en de Nieuwe of Noorderkerk aangewezen tot het begraven der lijken, te beginnen met den 1. December aanstaande.

LEEUWARDEN, den 23. November.

De berigten ten aanzien der heerschende ziekte in dit gewest, zijn van alle plaatsen gunstig, en op de meeste derzelve neemt het getal zieken dagelijks af, doch hier mede geenszins de behoefte, welke overal steeds groot blijft.

Mengelwerk.

TURKSOHE LEER IN DUITSCHLAND.

Dat in de eenwen van geestelijk en wereldlijk Despotismus de monniken en duane handlangers openlijk leerden, dat men den menschelijken geest en deszelfs vorderingen moest aan handen leggen, omdat hij anders gevaarlijk werd voor de kerk en de vorsten, dat zelfs heden nog in Spanje, Italie en het lichtschnwe Oostenrijk, het rijk der nachtvoegels, diezelfde leer zoo wel in praktijk gebracht als verkondigd wordt, dat is te begrijpen. Maar dat in onzen tijd op eene Protestantsche Hoogeschool, eene Hoogeschool, waaruit zoo vele waardige voorstanders van licht en waarheid zijn uitgegaan, waar nog een NIEMEYER onderwijs geeft — waar eenmaal WOLFF en THAMASIUS leerden, van waar zoo vele edele jongelingen tot den vrijheids-oorlog zijn uitgetrokken, in dat zelfs letterkundige tijdschrift (*Literatur-Zeitung*) hetwelk eenmaal den naam had van verlichting, wijsbegeerte en vrijheid te verkondigen, plaats verleend wordt aan een libel, een en dertig bladzijden groot, uit twee kolommen, dus eigenlijk twee en zestig bladzijden groot, waarin alles wat vrijheid, gematigde monarchale beginselen en constitutionnele regeringsvormen mag heeten, in de hatelijkste uitdrukkingen als verderfelij, als vergif der Staten, verraad en oproer wordt voorgesteld, dit zou men naauwelijks kunnen gelooven, zoo men het niet met eigen oogen zag. En dit is toch het geval. Of de heeren Redacteurs van dat tijdschrift aan eene veile pen, uit vrees of uit eenige andere oogmerken, deze geheel onevenredige ruimte hebben verleend of moeten verleenen, weten wij niet; is het met hunnen vrijen wil geschied, zoo is de Hoogeschool van Halle geschandvlekt en verdient de aanfluiting van alle weldenkenden; zijn zij daartoe door hunne regering genoodzaakt geworden, zoo ziet men, hoe jammerlijk het in Duitschland met de vrijheid der drukpers en het eigendom der dagbladen gesteld is. Wat zoude een LUTHER, wiens geliefte Hoogeschool met die van Halle thans is vereenigd, wat zou een KNOX geweest, zoo nabij hetzelfde geboren, wat zou een KÖRNER thans wel van Duitschland in deszelfs diepe verdedering zeggen! Doch de lezer verwacht natuurlijk, dat wij hem meer in het bijzonder nopens den inhoud van dit fraaije stuk onderhouden.

Het heet eigenlijk eene *Recensie* van zeker bericht van het geregts Hof te Breslau, over de zoo veel geruchts makende studenten-vereeningingen, en van het bekende Russische rapport over de jongste zamenzwering. Met eene waarlijk duivelsche kwaadaardigheid en list, maakt het van dit laatste, door alle weldenkenden van alle partijen verfoesde geval gebruik, om den wensch naar vrijheid in Duitschland en elders daarmede in het naauwste verband te brengen, den bedoelden Keizersmoord in Rusland voor het ontvolgelis dierzelfde zaak te verklaren, die tevens op hare beurt niet anders zou zijn, dan de teelt der Fransche omwenteling in hare afzigtigste gestalte, an Valle vroegere pogingen der volken, om eene grondwettige herstelling harer grieven te bekomen, — van de Italiaansche Republieken, — de Zwitsersche vrijheids-oorlog, den opstand der Nederlanden tegen Spanje, dien van Engeland tegen JACOB II., van Zweden, tegen den kweekeling der Jezuiten, den Zwitschen SIGISMOND, die echter wettig Koning was, alle welke veranderingen achtervolgens voor wettig erkend zijn en nog erkend worden, van dit alles zwijgt de veile schrijver zeer voorzigtig, en doet het voorkomen, als of men eerst in 1789 aan vrijheid in den burgerstaat had gedacht, als of zulk een ding te voren sedert de schepping der wereld niet bekend was geweest, en den Koningen hunne magt over de volken zoo natuurlijk eigen was, als den mensch de heerschappij over de dieren. Ja, deze onbeschaamde gaat zoo verre, dat hij al hetgeen voor een halve eeuw door de Monarchen zel-

oen, door inrigtingen en grondsteelingen, ten behoeve der vrijheid gedaan is, dus b. v. de verzachting en gedeeltelijke afschaffing der lijf-eigenschap, van het Godvergetene jagtregt, dat den landman tot wanhoop bragt; de verbeteringen van den grooten en edelen JOSEPH II. — die het papendom wist te breidelen, en misschien zelfs de verbeteringen van LODIEWYK XVI. door TURCOT voor de omwenteling — dat hij dit alles voor onregtvaardig verklaart. Alle leerstellingen over staatkundige onderwerpen zijn, volgens hem, uit den boezen, en niets heeft eenige waarde dan de oud-Gotische inrigtingen der middeleeuwen, die zulk een krijtend contrast maken met onze tegenwoordige beschaving; en waarin alleen de vorst, de edelman en de priester regten had, terwijl de massa des volks tot kruipen gedoemd werd, waarvan den Duitschers, dan ook zelfs in hunne taal, overvloedige sporen zijn overgebleven. — De schrijver verdeelt de geschiedenis der pogingen van de volken tot verkrijging van vrijheid in zeven tijdperken, het eerste de ontwikkeling tot 1791, het tweede de vestiging en uitbreiding (tot 1805), het derde (gelijk de volgende zonder naam) tot 1813, het vierde tot 1815, waarin de volken, en de mannen die hun leven voor de Vorsten gewaagd hebben, terwijl dezen bijkans nog aarzelden, den vreeselijken Corsicaan onder de oogen te zien, op het schandelijkst gelasterd, en al wat zij deden, aan verraad en trouweloosheid wordt toegeschreven. Het vijfde tijdperk bevat het jaar 1815, toen de Vorsten andermaal door het bloed der volken voor NAPOLEON'S wraak werden beveiligd. — Op een' juichenden toon zegt onze prediker der slavernij: » De Duitse verbonds-acte vernielde de » verwachtingen en uitzigten op volksvertegenwoordiging, terwijl zij, » in plaatse daarvan, de landstanden, (gehoorzame dienaars der Vor- » sten) hertelde. Kortom, alles toonde dat men de constitutionnele » nieuwigheden moede was." Wie is deze man? Immers niemand anders, dan die ministers, een METTERNICH en zijns gelijken, die de acte van het Weener Congres, waarbij Constitutien beloofd waren, geschonden hebben. Het zesde tijdperk eindigt in 1819, met de eerste maatregelen der regeringen tot onderdrukking der liberale beginselen, en vervolging der mannen, (eenen ARNDT, JAHN en zoo vele anderen), die tijd, goed en bloed voor hunne vervolgers hadden ten beste gegeven, om daarvoor (want zij rekenden op dankbaarheid), aan hunne kinderen een vrij vaderland achter te laten. Het zevende tijdperk dan bevat deze strijd der Vorsten, of liever hunner ministers, tegen de volken. Hetzelfde is van eene ondragelijke wijdloopigheid: alles, wat daarin met de Duitse zoogenoemde Burschenschaften en (ware of gewaande) mannen- en jongelings-verbonden is voorgevallen, wordt op de eenzijdigste wijze voorgesteld, de knuistering van den menschelijken geest op het volledigste toegejuicht, en de regeringen vermaand, ja bezworen, om toch in het vervolgen niet stil te staan, maar het gedrogt tot in zijne diepste schuilplaats te vervolgen. Wij deelen slechts ten proeve het volgende mede: » Het hooge waarschijnlijkheid kan men hopen, dat het re- » volutionnaire beginsel, (de wensch naar eene betamelijke vrijheid) zij- » nen omloop in ons werelddeel thans gesloten heeft. Maar dit zal niet » het geval zijn, wanneer men dit als zekerheid, en thans reeds den vijf- » and voor overwonnen aanziet, zoo als hij zich zelve zoo gaarne » voorstelt. Het jaar 1820, (toen Spanje zich aan de Inquisitie ont- » wong) geeft daarvan eene leerzame ondervinding. De genoemde waar- » schijnlijkheid is alléén en uitsluitend aan de voorwaarde verbonden, » dat de regeringen dit voorwerp op den duur met gesparmen oplettend- » heid in het oog houden, de minste uitbarstingen zorgvuldig bewaken, » aan dezelve alle voedsel onttrekken, en niet toestaan dat de beginselen » der revolutionnaire leerstellingen, hetzij nu constitutionneel of » recht revolutionnaire, weder in het onderwijs der jeugd binnensluipen, » zich daardoor meester maken van het staatsbestuur, de staatsdien- » naars of het volk, en onder dit laatste schriftelijk of mondeling » worden verspreid? dat zij veelmeer het monarchale beginsel in zijne » grootste uitgestrektheid, (dat wil zeggen, de leer van de regtmatis- » heid van al, wat een Vorst doet, al was hij een FILIPS II. of een Sul- » tan MAHOMED) niet slechts in het algemeen, maar zoo wel in leven » en schrift, als in staatsbestuur en staatsregeling KRACHTIGLYK hand- » haven, en daarbij het roer van staat, wijs en regtvaardig in de hand » houden. Dan, maar dan ook alleen, kunnen wij ons aan de hoop » overlaten, dat de vijand, die de rust en orde in verscheidene staten » heeft omverre geworpen, en dezelve in andere landen van zoo nabij » bedreigde, wezenlijk overwonnen en niet meer te vreezen zal zijn. Ult » het voorgaande blijft genoegzaam, dat in het bijzonder het openbaar » onderwijs een voorwerp van de hoogste zorgvuldigheid der regerin- » gen in dit opzigt moet zijn." Hierop volgt de afkeuring van een ge- » nootschap, als het deugdenverbond, dat Duitsland en Europa gered heeft, zonder hetwelke de tegenwoordige vorsten-vleijers en gehoorzame kruipers voor hunne troonen, even zoo gehoorzaam voor den troon des thans overleden geweldenaars zouden kruipen. Maar de knecht der knechten van M., die dit opstel gemaakt heeft, benadeelt slechts zich zelve, door de mededeeling der statuten van dit verbond, die zoo uitmuntend en zuiver zedelijk zijn, dat men slechts denken kan, dat het H. Verbond zedeloosheid en diepe onkunde begeert, wanneer het die statuten voor gevaarlijk houdt.

Hel stuk, hetwelk ten slotte met andere woorden, maar in denzelfden zin, de Regeringen nogmaals vermaant, toch te waken tegen het revolutionnaire vergif; dit stuk heeft zijn doel reeds beginnen te bereiken. Een landsvadertje in de nabuurschap van Saksen, zekere graaf of vorstje, op verre na zoo rijk noch vermogend als menig Engelsche brouwer, heeft den raad, hem hier gegeven, gevolgd; en reeds begonnen het monarchale beginsel in zijne grootste uitgestrektheid toe te passen, door zijne hoeren, die in zekere assurantie-kas geene gelden wilden nederleggen, die zij misschien niet hadden, bij twintigen te gelijk te laten doodschieten, hoewel hij er zoo velen toch niet heeft, dat hij ze niet behoeft in waarde te houden. Maar zoo moet het gaan, leven de beginselen, en (des nood) sterven de hoeren! leve het monarchale beginsel, leve de absolute Koning! al moet het dan ook gaan als in Spanje!

Ter drukkerij van A. B. STEVEN, te Gend, ziet thans het licht: *Redevoering; uitgesproken bij de inwijding van het Akademisch Paleis; door J. L. KESTELOOT, Hoogleraar in de Geneeskundige Faculteit aan de Hooge School aldaar, bij het nederleggen van het Rectoraat, op den 3. van Wijnmaand 1826.*

Deze Redevoering, in eenen levendigen, gevoelvollen stijl gesteld, heeft ten doel: de uitdrukking of uitboezeming eener dankbare hulde aan Zijne Majesteit, aan de Gr. Achth. Heeren Curatoren, aan het stads-bestuur enz., voor de weldaden, die de hoogleraren en studerende jeugd, sedert de vestiging der Hooge School mogten ontvangen.

De Redenaar schetst met warmte de hooge gunst die der stad Gend is te beurt gevallen, door de stichting eener Hooge School, als de zetel van wetenschappelijke en zedelijke beschaving, binnen deszelfs muren, en hoe deze school wordt verheerlijkt door het grootsch akademisch paleis, waarvan de voltooiing thans op het luisterrijkst wordt gevierd en omtrent welks voortreffelijkheid hij uitroept: O hoe innig wenschte ik nu met de hemelsche gave van welsprekendheid bedeeld te zijn! Met vuur en kracht zou ik u al het grootsche, al het schoone afmalen, hetwelk het nu vol-

tooid paleis voor het bewonderend oog ten toon spreidt. — Dan, wie zal lier van mij de afschildering van een bouwkundig meesterstuk vergen? van mij, ongewijde in het heiligdom der schoone kunsten! en wie is hij, die het voortreffelijke, het verhevene, hier door genie aan kunst vereenigd, met woorden zou durven beschrijven, en voor den gevoelvollen bewonderaar langdradig uiteen zetten? Neen, geëerden, hier zijn beschrijvingen overtoollig! hier, waar een blik in het ronde geworpen, genoegzaam is om het Goddeijke, dat in den mensch woont, op te wekken, om hem, in stille bewondering als opgelogen, het ware verhevene te doen gevoelen; hier schiet alle woordenpraal verre te kort! enz."

Hij merkt vervolgens met erkentelijkheid op, hoe vele hoogst nuttige inrigtingen, allen volksgelik, door beschaving en algemeene welvaart, ten doel hebbende, Nederland onder 's Konings regering heeft zien tot stand komen of uitbreiden, en bepaalt zich meer bijzonder tot het aanwijzen van de belangrijke bronnen en hulpmiddelen, welke de stad Gend thans tot bevordering van kunst en wetenschappelijke kennis, aan derzelver beoefenaars aanbiedt, als daar zijn: eene boekverzameling van ruim vijftig duizend boekdeelen; eene keurige schat van penningen en Vlaamsche oudheden; uitgebreide kabinetten van Natuur-, Schei-, Sterre-, Ontleed- en Heelkundige Werktuigen.

Een voortreffelijke kruidentuin, — een der rijkste van Europa — bevattende reeds twaalf honderd plant-geslachten en meer dan vijf duizend vijf honderd plantsoorten; voorts trekkasten en oranjeriën, zoo dat hier alle uitheemsche gewassen eene welige groei- en kweekplaats vinden.

Eene talrijke en doelmatig gerangschikte verzameling van voorwerpen, tot het aanleeren der Natuurlijke Historie, welke dagelijks in rijkdom en verfraaijing toeneemt.

In de faculteit der Geneeskunde, zegt de spreker wijders: » ontbreekt thans niets meer om die edele wetenschap ten top te voeren: een volkrijk ziekenhuis, waar wekelijks, ja dagelijks de gewigtigste krankheden, zoo wel aan het onderwijs der Heel- en Vroedkunde, als der eigenlijk gezegde geneeskunde, worden dienstbaar gemaakt; waar de lijdens, in het bijzijn van een aantal reeds gevorderde leerlingen, volgens de doelmatigste regels der kunst, worden behandeld. Volgens de doelmatigste regels der kunst, zeg ik, — niet naar de buitensporige ingevingen eener verhitte verbeelding, niet naar de magtspreuken eener gewaande volkomene kennis van den physischen en zedelijken mensch, — maar volgens de gezonde rede en dikwerf herhaalde ervaring, de twee eenige wilen der geneeskunde, de bestendige en vaste steunpilaren der Nederlandsche Geneeskundige School, door BOERHAVE, door GAUBIUS, door SANDIFORT op de leer van HIPPOCRATES, of liever op de natuur gegrond, en door zoo vele waardige mannen op den regten prijs gesteld."

Na optelling van alle die gewigtige voordeelen, waarmede deze universiteit zoo middellijk is beschonken, wordt nu welverdiende hulde toegebracht aan de onderscheidene edele en aanzienlijke mannen, welks vereenigde pogingen zoo zegenrijk hebben bijgedragen tot de vestiging dezer Hooge School, de vruchten die zij reeds oplevert en tot de stichting van het tegenwoordig akademisch paleis.

Met betrekking tot de zamenleving te Gend, laat de redenaar zich aldus hooren: » Ware ik niet beducht, om van uwe aandacht misbruik te maken, Geëerde! het zoude mij eene aangename taak zijn, verder uit te wijden, over al het goede, al het voortreffelijke, hetwelk Vlaanderens hoofdstad den inwoneren oplevert, om de loopbaan der studiën te begunstigen. En inderdaad, waar vindt men in ons Nederland eene, der gezondheid meer bevorderende, luchtstreek? Waar eene meer doelmatige levenswijze? Waar een gezelliger omgang, in beschaafde kringen? Waar geschikter volksvermaken? Waar bloeijen de schoone kunsten, in zusterlijke overeenstemming met de nuttigste wetenschappen, weliger? Waar worden zij liefderijker beschermd en waardiger vereerd? Waar is de volknijverheid hooger gestegen? Waar bestaan er nuttiger genootschappen om de vaderlandsche taal en letteren te beoefenen, en alzo den heiligen band der weldenkende Nederlanders steviger aan te snoeren? Waar heerscht meer eendragt? Waar een betere geest onder de studerende jongelingschap? ..."

Nu volgt, bij het uitreiken eener medaille, eene toespraak aan den verdienstelijken ontwerper en voltrekker van het Akademisch Paleis, den bouwmeester ROELANDT, welke vol gevoel uit het hart gesproken, tevens het bewijs oplevert, dat de redenaar het belangrijk vak der bouwkunde naar waarde weet te schatten en aan derzelver scheppingen en voortbrengselen, in het gebied der schoone kunsten, de regte onderscheiding toe te kennen. — Deze fraaije toespraak is overigens, om derzelver loffelijke welmeenendheid even vereerd voor den spreker als voor hem die er voorwerp van is.

De redenaar eindigt met innige bede voor de bestendige welvaart dezer Hooge School, en dat zij de bedoeling en verwachting van haren doorlichtigen en grootmoedigen stichter mogen vervullen en wij eindigen dit verslag met den wensch, dat de goede denkbeelden en gevoelens in deze redevoering vervat, algemeen, zoo in het noordelijk als zuidelijk gedeelte onzes Rijks mogen worden behartigd.

NATIONALE MATROZEN-STAND.

EEN GESPREK TUSSEN EEN SCHEEPSREIDER EN EEN OUD MATROOS.

Scheepsreider. Nu wat is het dan, HEIN? Wat ligt u op het hart?
De Matroos. Mijnheer, een boel! Ik ben danig in me schik, — ik kan me oogen niet verzadigen van lezen, — ik zou wel willen dansen en schreijen te gelijk, zoo plezierig ben ik over hetgeen, dat ik gelezen heb, — ik zou

S. Een beetje korter van stijl, HEIN! Gij weet, ik heb meer te doen.

M. Ja, Menheer, dat weet ik; maar hoor toch eventjes de reden, waarom ik zoo in me schik ben. Ik zal het u kort maken, als ik maar kan. Gij weet het reeds alles, zelfs beter dan ik, maar vergun mij toch, dat ik aan u zeg, hoe ik zooveel gelezen heb

S. HEIN, gij zijt zeker weer bij de maats geweest, en hebt

M. Neen, neen, menheer! Gij vergist u. Ik wil met u, en vooral met u, over iets praten, dat ook t zeer na aan het harte ligt. Ik ben niet bij mijne maats geweest, menheer, maar, menheer, ik heb

S. HEIN, put mijn geduld niet uit, en zeg kort en goed, wat gij te zeggen hebt.

M. Wel nu, menheer! voor elf jaren, weet ge, kwam ik uit den slag voor Algiers gebleeserd te huis, en me linker hand; krijg ik nooit weer tot me dienst: maar dat komt er niet op aan, dat was voor den Koning en 't lieve vaderland, en daar ben ik grootsch op. Menheer heeft me toen als boodschapslooper aangenomen, en dat kan ik makkelijk met eene hand waarnemen. Ja, kijk, menheer, gij hebt mij een lui baantje bezorgd. Nu, als ik dan zoo 's morgens op het kantoor zit, en gij of de klerken voor HEIN niets te doen hebben, — dan, menheer, dan dank ik altijd nog mijne zalige ouders, die mij lezen lieten leeren, want dan gaat HEIN de kranen zitten lezen, die aan menheer zijn kantoor komen, en nu heb ik gelezen in de laatste Arnheemsche Krant, dat die menheeren *Zemans- hoop* en die menheeren ken je zeker wel, menheer?

S. HEIN, ik geloof, dat ik al weet, waarop gij te huis wilt komen. Wel nu, het was ook mij aangenaam, en ik heb daarvan vroeger reeds kennis gedragen, dat de Nationale Matrozen-Stand de aandacht had opgewekt van een zoo achtbaar collegie.

* De Commissie ter voorziening in den nood der behoeftigen, ten gevolge der thans heerschende ziekten in Overyssel, Groningen, Vriesland, enz. alhier gevestigd, heeft met den warmsten dank ontvangen: van de Commissie voor noodlijdende zieken te Oudewater, 3 flesschen Bessen-sap: — in een naamloos brief met het postmerk Zwolle 3 gouden halve ridders; — door de Manigim der Israëlitische Ringsynagoge alhier f. 54 1/2, zijnde het bedrag eener collecte ten behoeve der algemeene zieken, in eene buitengewone godsdienst-oefening geschied.
Het gejal. kranken hier ter stede schijnt dagelijks te vermeerdren: ruim 70. huisgezinnen, welke vroeger geen onderstand behoeften, deelen thans reeds in de zorgen der Commissie. Bij de geringe middelen, waarover zij nog te beschikken heeft, warep de genoemde bijdragen haar bijzonder welkom. Zij vindt zich verplicht, de hulp der weldadigheid bij vernieuwing in te roepen.
Kampen, den 22 November 1826.

Namens de Commissie voorn.,
G. H. HEIN, Voorz.
P. H. GALLE, Secr.

Na eene langdurende hooftziekte en langzaam yerval van krachten, is heden avond, in den ouderdom van ruim 71 jaren, zacht en kalm in den Heere ontslapen, onze hartelijk geliefde Moeder en Beluwd-Moeder, **ANNA HENDRIKA VIERTANT**, weduwe wijlen den WelEerwaarden Heer **LODEWYK KNOOPS**, in leven Predikant der Hervormde Gemeente te **Ellekom**.

WAGENINGEN,
den 23. November
1826.

J. H. KNOOPS,
G. M. E. VAN BAGGEN.
B. J. V. BAGGEN.
Hr. KNOOPS,
JOHA. KNOOPS.
Gehoren PRELEN.

WAGENINGEN, den 23. November 1826. Dezen morgen, ten zeven ure, overleed alhier, aan de gevolgen eener beroerte, in den ouderdom van ruim 71 jaren, de Heer **BARENDE VAN ZADBEHOFF**, weduenaar van Meisvrouw **GERHARDA PANNEKOEK**, oud Haad dezer Stad.

Dienende deze tot kennisgeving aan Naastbestaanden en Vrienden.

BEEKENDMAKING.
BURGEMEESTER en **WETHOUDEREN** der **STAD ZUTPHEN** zullen, op Donderdag den 30. November 1826, des middags ten 12 ure, ten Raadhuije, bij twee Bestakken, in het openbaar Aanbesteden:

1. De **LEYERANTIE** van **EIKEN-** en **GREINER-PLANKEN** en verder **HOUTWERK**, benodigd tot de Vernieuwing van het Over- en Onderdek der Schipbrug, over de Rivier der *Wassel*, benevens het Val zelve. En
 2. Het **ARBEIDSGOEN** van dit Werk.
- Zullende het Bestak en de Condities acht dagen te voren ter Stads Secretarie ter visie liggen.
Zutphen, den 20. November 1826.

Burgemeester en Wethouderen voorn.
P. J. SWAVING.
Ter Oudoon van dezelve,
H. T. LILLOFS,
Secretaris.

§ § § Op den zevenden December 1826, des voormiddags ten elf ure, zullen, ten huize van den Kastelein **D E R O O S**, aan de Steeg, Kanton *Felp*, publiek ten overstaan van den te *Dieren* residerenden Notaris **KON ROSENTHAL**, worden verkocht:
46 Perceelen zware **BEUKEN**, **EIKEN** en **ESSENBOOMEN**.
5 Perceelen **EIKEN AKKERMAALSHOUT**, en
8 Perceelen **ESSENHAKHOUT**.
Alles staande onder *Middagten*.

Aanwijzing te bekomen bij den Werkbaas **AREND SCHUT**, aan de Steeg voornoemd.

† † † De Eigenaren zijn voornemens, op Vrijdag den vijftienden December 1800 zes en twintig, des namiddags ten drie ure, ten huize van den Kastelein **P. WIJERS**, in het openbaar te doen inzetten en voortaan dagelijks, in het openbaar, op Vrijdag den negen en twintigsten December, op bid. en pleet voornoemd, inaal te Verkoopen: een **HUIS**, No. 26, gelegen binnen de Stad *Zutphen*, bij de *Nieuwstadspoort*, voorzien van **WATERLEDEN** en twee **BOVENKAMERS**, name **ZOLDER** en **KELDER**, met eenen **RASP** en **SNUIEMOLEN**, gedreven wordende door het water uit de Rivier der *Berkel*; benevens eene **HOUTTUIN**, met eene daaraan getimmerde **BEUKEN**, misgaders eenen ruimen **TUIN**, voorzien van onderscheiden fraaije en zeer vruchtbare **VRUCHTBOOMEN**, in wett. Huis sedert vercheiden jaren een **Tabak-** en **Snuf-Affaire** met succes is uitgeoefend; welk pand door dezelfs ligging tevens zeer geschikt is tot het aanleggen van allerhande Fabrieken of Trafieken.

UITDEHANDTEKOOP:
UITDEHANDTEKOOP: twee **BRANDERIJEN**, alreets **HELMEN**, **SLANGEN**, **VERSNEELING-KUIPEN**, **KOPPEN**, **BOVENBAK** en dito **POMPEN**, benevens **SLANGKUIP**, **BESLAGBAKKEN**, diverse **GRONDVATEN**, **HOUTEN POMPEN** en voorts hetgeen tot complete **Branderijen** is behoorende.
Adres (mits brieven franco, onder letter D) bij **G. W. VAN HEMSDAAL**, Stadsdrukker te *Schiedam*.

† † † **UITDEHANDTEKOOP:** een Nieuw **HEERENHUIS**, zeer geschikt voor Zomer- en Winterverblijf, met **STALLING**, groote **BLOEM-** en **MOESTUIN**, **BOUWLAND** enz., in de nabijheid van *Nijmegen*, alleraangenaamst gelegen. Te bevragen met *Franko Brieven* onder Lett. **L. W.**, bij den Uitgever van deze *Courant*.

† † † **UITDEHANDTEKOOP:** Twee verschillende **PAARDEN**, in de beste Jaren, beide voor **Chais** en **Rijpaarden** zeer geschikt; adres bij den Uitgever dezer *Courant*.

† † † **Ouders of Voogden**, hunne **ZONEN** of **P-U-PILLEN**, in eenen, niet zeer talrijken, doch deftigen **Kring van Jongelieden**, wenschende geplaatst te zien, ten einde, bij een volledig **Onderwijs**, eene zorgvuldige en liefderijke **Opvoeding** te genieten, gelieven zich aan te melden, bij den ondergeteekenden, **Fransch Kostschoolhouder**, te *Barneveld*, **EVERHs. WILLEBERS**.

† † † De **WRIJEROL**, in de Papier-Fabriek, het *Klooster*, te *Eerbeek*, welke verkoop, met meer andere Goederen, is aangekondigd in de *Arnhemsche Couranten* No. 136 en 137 van 1826, zal, ten dage van den toelag der Goederen, den 6. December 1826, 's namiddags om 2 ure, in het *Logement het Kromhout te Brummen*, om uit die Fabriek vervoerd te worden, afzonderlijk worden geveild en verkocht; waaromtrent, met vrachtyrije brieven, informatie kunnen gevraagd worden, bij den Notaris de **KRUJFF** te *Brummen*.

† † † **C. H. CIRIACI**, adverteert aan Heeren **Fabrikanten in Chimicalien**, **Apothekers** en **Verwers**, dat bij hem in de *Azijnmakerij den Keizer*, in de *Dijkstraat te Amsterdam*, te bekomen is: het **ACIDUM ACETIOSUM CONCENTRATUM** (*Kinaigre Concentre*) tot civiele prijzen.

† † † Een **Genees-, Heel- en Vroedmeester**, op een voornaam dorp in *Gelderland*, vraagt een **LEERLING**, welke bij voorkomende omstandigheden het **Examen van Heel- en Vroedmeester** te bekwamen. — Brieven franco, onder lett. **B.**, bij den Boekhandelaar **J. F. THIEME**, te *Nijmegen*, welke uitgegeven en alom verzonden heeft, een geheel oorspronkelijk *Nederlandsch Werk*, nuttig voor ouderdom en jeugd en bijzonder geschikt voor *Huisgezinnen*, ten titel voerende: **LEVENS-GESCHIEDENIS VAN DEN ONGEMENEN, NOG LEVENDEN HOOGWELGEBOREN HEER JONKFR. F. B. G. VAN BELGEUR**, beschreven door *VAN BRONCKHORST te Vierlingsbeek*, in 2 deelen, wofdende de nuttigheid en geloofwaardigheid der *Verhalen*, verzekerd door eenen brief aan *Professoor HERRINGX*.

§ § § **Mme. LYBART**, *à l'Hotel de Brumwick*, arrivee en cette Ville, avec un *assortiment complet de MODES et NOUVEAUTES*, elle est deballe à l'Hotel de Brumwick, et y restera jusqu'à la fin de cette Semaine.

AMSTERDAMSCHES STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Het zoogenaamd *Keteldiep*, bij *Kampen*, nog niet geheel en al gereed zijnde, om door *Stoombooten* te worden bevaaren, zal, om aan het verlangen van het Publiek te voldoen, de **STOOMBOOT DE JUSSEL**, vooreerst en gedurende dit Najaar, alleen varen op *Harderwijk*.

Dezelve, behoorlijk ingerigt, zoo voor *Passagiers* als *Goederen*, vertrekt, te beginnen op *Maandag den 20sten November 1826*, dagelijks, behalve den *Zondag*, van *Amsterdam* des morgens ten 8 ure, van voor de zoogenaamde *Keulse Waag*, bij de *Kalkmarkt*. De *Boot* komt ten 12 ure te *Harderwijk* aan en keert van daar ten 2 ure na den middag terug. De *Passagiers* worden verzocht zich, te *Amsterdam*, een kwartier voor het vertrek aan het *Kantoor* te bevrinden, en te *Harderwijk*, ten 1 1/2 aan de *Haven*, ten einde aan boord gebracht te worden, opdat de *Boot* op den bepaalden tijd zoude kunnen vertrekken. De *Vrachten* zijn, daaronder begrepen 25 *Nederlandsche Ponden Bagagie*.

In de Eerste of Achter-Kajuit	f 2.00
In de Tweede of Voor-Kajuit	- 1.50
Kinderen onder de 10 jaren betalen halve vracht.	
Groote Koffers of Sluitmanden	- 0.30
Kleine Koffers of Sluitmanden, Valiezen, Hoedendozen, Trommels, Pakjes enz.	- 0.20
Meerdere Bagagie van Passagiers, voor de 100 <i>Nederlandsche Ponden</i> .	- 1.00

Voor het *Inschrijven* van *Passagiers* worden 10 *Centen* en voor elk *Adres* 5 *Centen* betaald.

Alle dagen zal er, bij aankomst der *Boot* te *Harderwijk*, eene geschikte overdekte *Wagen* op *Veeren* of *Riemen*, vertrekken naar *Deventer* en *Zutphen*, om in eerstgemelde *Plaats* ten 8 ure en in laatstgemelde *Plaats* ten 9 ure aan te komen.

Ook op *Zwol* zal gelegenheid met geschikt *Rijtuig* bestaan. Te beginnen met aanstaanden *Dingsdag*, zullen er insgelijks van *Zutphen* en *Deventer* *wagens* op *Harderwijk* vertrekken, en wel: Alle dagen van *Zutphen*, des morgens ten 5 ure en van *Deventer*, des morgens ten 6 ure.

Deze brengen de *Passagiers* vroegtijdig genoeg te *Harderwijk* om, ten 2 ure namiddag, met de *Boot* naar *Amsterdam* te vertrekken, en ten 6 a 7 ure aan te komen.

De *Vrachten* der *Wagens*, tusschen *Harderwijk*, *Deventer* en *Zutphen* zijn f 3.00 per *Persoon*.

Nadere informatie, zijn te bekomen bij de *Directie der Amsterdamsche Stoomboot-Maatschappij*, te *Amsterdam*, en bij de *Maatschappij H. J. GELDERMAN*, in het *Wapen van Zutphen*.

§ § § La Vente de **LIVRES** Français, Anglais, Italiens, Espagnols etc., amonées pour le 24 Octobre et dont la majeure partie appartenait à un amateur distingué, a eu lieu le 22 Octobre, elle aura lieu définitivement Lundi 12 Décembre, à Paris, chez M. J. VAN TETROODE, Katersteeg, No. 37, moyennant 20 *Cents* destinés à une bonne *Cause*. Mercredi 13 l'après diner, l'on vendra quelques **TABLEAUX**, **ESTAMPES**, **DESSINS**, **OUVRAGES** et **INSTRUMENTS DE MUSIQUE**, *Monnoyes*, *Curiosités* etc., dont le Catalogue se distribue à la même adresse moyennant 10 *Cents* pour la même fin. Les jours d'inspection commencent dès le 24 Novembre et dureront jusqu'au jour de la Vente, les *Dimanches* exceptés. Les heures y destinées sont depuis onze heures du matin, jusqu'à trois heures de l'après-diner.

Te gelijker tijd met bovenstaande, en wel op *Donderdag den 14. December*, 's middags ten half vijf ure precies, zullen verkocht worden de **GODGELEERDE BOEKEN**, volgens afzonderlijke *Notitie*, waarvan de datum op den 27. November bepaald was.

Les *Souscriptions* aux *Oeuvres Complètes* de *DE CHATEAUBRIAND*, à l'*Encyclopedie portative*, à la *Biographie Nationale* etc. etc., ne tarderont à être définitivement fermées.